

No "què li dec" sinó "moltes gràcies"

ESGLÉSIA EN EL MÓN

En el nostre món tot té un preu. La cultura popular ha plasmat aquest convenciment en una pila de dites: "ningú no dóna duros a quatre pessetes"; "el que no es paga amb diners es paga amb sopars"... Els petits ja creixen sabent que per qualsevol servei que els pares els demanin tenen la "paga". Hem acabat posant preu a les persones, a l'art, a l'amor", a l'esport... La gent dóna per suposat que aquell que fa algun servei en una institució solidària és perquè en treu alguna cosa. Molts joves escullen la professió en funció dels guanys previstos; un medicament és més eficaç segons el preu... I podem allargar la llista. Encara que sigui per educació, a aquell que ens dóna un cop de mà en un moment de dificultat, li haurem de preguntar: "¿Què li dec?"

A la nostra Església seguim com a l'Antic Testament. Amb la teologia mercantilista: si les coses em van bé és la paga que rebo. Tot ho traduïm al seu valor en "mèrit": bones obres, creus, misses, sacrificis... I preguntem "quan val la missa" que encarreguem, i diem "estipendi" del que cobrem ja que així queda més fi. I oblidem que Eucaristia vol dir "Acció de Gràcies". Seguim mercadejant amb Déu.

Jesús ha de ser "rescatat", amb el preu de dos coloms; haurà de pagar el tribut tot i ser el fill i serà venut per trenta monedes. Anirà fent gestos de gratuïtat per donar a conèixer l'autèntic rostre de Déu, però els deïebles li preguntaran quant "cobriran" (Mt 19,27), i només veuen una resposta econòmica davant la gana de la gent (Jn 6,7).

Només els pobres saben descobrir i donar un sentit no econòmic als seus gestos gratuïts, i Jesús podrà posar-los com a mestres: la petita moneda de la viuda o el flascó de perfum de la pecadora, o el leprós estranger guarit, per exemple. El seu Regne és un regal que no es pot comprar, sinó que s'ha d'acollir agraïts, li dirà al jove ric. I per això pot rebre el mateix el de la primera hora que el de l'última (Mt 20,1ss).

Ell sap veure aquesta acció gratuïta del Pare en la seva acció i constantment trobem: "Et dono gràcies!" (Jn 11,41; Lc 10,21; Lc 22,19). I donarà com a norma als qui enviarà a anunciar aquest Regne: "No prengueu res per al camí: ni bastó, ni sarró, ni pa, ni diners" (Lc 9,3). Ja que "de franc ho heu rebut, doneu-ho també de franc" (Mt 10,8).

No podem donar mai per fet que la nostra anada als pobres sigui del tot gratuïta. Fàcilment ens hi poden entrar altres motivacions. És un camí a fer i a purificar de petites competències, adhesions personals, reconeixements... Però quan hem descobert la "teoria" evangèlica de la gratuïtat, la millor escola per a portar-la a la "pràctica" és el món dels pobres. I la millor "paga" és la joia de poder anar descobrint que tot el que puc donar abans ho he rebut. I que, per tant, aquest món és el més pròxim al Regne, on no cal dir mai "¿què li dec?", sinó que ho tenim tot pagat, i només cal dir: "moltes gràcies!"

QÜESTIONARI

- ▣ ¿Si ets professional, com integres la gratuïtat en la teva tasca entre els pobres?
- ▣ ¿Els pobres t'ajuden a viure l'Eucaristia com a "Acció de Gràcies" i no com a moneda de canvi?
- ▣ ¿Et sents lliure i feliç intentant portar el millor de tu, i no havent de pensar sempre com ho pagues?

APROFUNDINT L'EVANGELI

Pots mirar a Jn 6 tot el procés educatiu de Jesús per fer passar la gent del buscar-lo pels pans a descobrir-lo a ell com a do.

Tota una lliçó de gratuïtat i programa de Jesús (Mc 14,12-14).